

Oponentský posudek bakalářské práce Pavla Nesita „Japonská tradiční hudba jako inspirační zdroj skladatele“

Bakalářskou práci Pavla Nesita jsem si přečetl s velkým zájmem. Již od první chvíle bylo zřejmé, že se jedná o velmi kvalitní text. Autor se zabývá vlivy japonské tradiční hudby na dílo vybraných skladatelů, včetně vlastních skladeb autora. Zcela zásadní je zde specifikace několika stěžejních konceptů japonského umění a filosofie, které mohou současného skladatele ovlivnit. Jsou to: *sawari* (zvuky hlukového charakteru inspirované přírodou), *naru* (nekonečný vývoj, absence počátku a konce), *ma* (práce s prázdností, tedy tichem) a *jo-ha-kyū* (specifický trojdílný způsob zpracování výchozího materiálu).

Nutno poznamenat, že tyto principy se v soudobé vážné hudbě často objevují i u autorů, kteří se k vlivům japonské hudby nehlásí. Je to tím, že japonská tradiční hudba má samotnou svojí podstatou k estetice soudobé vážné hudby velmi blízko. Je s ní navíc propojena již od 50. let 20. století, především díky přístupu Johna Cage, který se uvedenými principy inspiroval a poté zpětně ovlivnil japonské skladatele, jako je např. v práci zmíněný Toru Takemitsu.

Při čtení textu vyvstalo několik připomínek či postřehů, na které bych nyní rád poukázal: Označení „japonská tradiční hudba“ figuruje v této práci jako jakýsi *terminus technicus* (podobně jako např. indická či arabská klasická hudba), který by bylo dobré vysvětlit v poznámce pod čarou a poukázat na odlišnosti od japonské lidové hudby. Dále mi v textu chybí zmínka o Johnu Cageovi, západním skladateli, pro jehož dílo byl kontakt s japonskou kulturou zcela esenciální. Z české hudby by pak stálo za to jmenovat ještě Miloslava Kabeláče. V odstavci věnovaném skladbě *Lacrimosa* Slavomíra Hořinky (která patří k mým oblíbeným a slyšel jsem i její živé provedení) by rozhodně stála za zmínku zajímavost, že zmiňovaná část, ze které pochází ukázka partu *kota*, je vlastně citací barokní skladby J. D. Zelenky. Co se týče ukázek z vlastní tvorby, skladba „*Za sklem*“, která je praktickou součástí absolventského výstupu, by dle mého zasloužila pojednat o trochu obsírněji. Např. jak konkrétně se autor inspiroval zmíněným principem *jo-ha-kyū* apod.

K textu mám pak několik drobných formálních připomínek:

- V sekci „Obsah“ by měl být i odkaz na literaturu, seznam příloh apod.
- Formátování – díky oboustrannému zarovnávání textu občas dojde k nepříjemnému roztažení odkazů na webové stránky v poznámkové sekci (např. na s. 7, 8 či 9).
- Jméno „Grimshaw“ (na s. 19) by se mělo skloňovat správně „Grimshawa“ (nikoli „Grimshawho“).

Jinak je práce po formální stránce bezvadná, autor hojně odkazuje na literaturu a využívá poznámkový aparát.

Práci rozhodně doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení A.

Otázky k obhajobě:

- Jak se liší japonská tradiční a lidová hudba?
- Jak jste ve své skladbě konkrétně inspiroval zmíněným principem *jo-ha-kyū*?

Ing. MgA. Tomáš Reindl, PhD.